

Nakskov gymnastik - og vejen til Team Danmark

Af Henning Johansen, Nakskov

Gymnastik i Nakskov, hvordan skal jeg dog skrive om det. En udfordring man ikke kan sige nej til. Så nu kommer noget af historien om Nakskov Gymnastik forening, set fra en rigtig Nakskov-drengs øjne.

Året er 1978, jeg er syv år og bliver lokket til at prøve at gå til gymnastik tirsdag og torsdag i drengesalen på Byskolen. Træneren er Bjarne Mierzwa. Jeg er en stille dreng, men finder mig hurtigt til rette i den lille sal. Det bliver hurtigt til 3 gange træning om ugen.

Jeg cykler af sted og bliver afleveret ved skolens indgang, der er jo ikke plads til alle forældre i salen, så jeg er helt alene.

Det er vildt sjovt, og vi er mange seje drenge. En dag kommer min mor op i gymnastiksalen for at hente mig. Der træner vi sammen med nogle af de store drenge, og deres træner råbte ret højt, syntes hun, og hvordan kunne hendes lille dreng dog klare det – hmm, jeg havde ikke bemærket, at tonen var lidt skarp.

Sådan var det jo bare, når vi lavede gymnastik. N.E. Bertelsen var i træningssalen – og jo, jeg havde da respekt for ham den højtråbende lille mand, men jeg vidste jo ikke, at han var og ville blive en af de største personligheder i dansk gymnastik og for idrætslivet i Nakskov.

Allerede i september 1979 bliver drengesalen byttet ud med hal 3 i gymnastikcenteret i Nakskov Idrætscenter.

Hold nu op, hvor var det vildt. En perfekt hal med skumgrav og alle redskaber, som ikke skulle pakkes ud og pakkes sammen hver aften. Det var fantastisk, og vi var mange piger og drenge, som trænede hver dag. Det var sjovt, hyggeligt, vildt hårdt og vi kendte nogle, der vandt medaljer.

De voksne på 1. divisionsholdet var danmarksmestre, og vi tog med bus og heppede, når de var i konkurrence. Helt til Rødovre eller Hermes og så med klaptræ, ja, det kunne larme, og gymnasterne var vildt gode.

Det var nogle rigtige forbilleder, som vi mødte i hallen, og de snakkede med os små gymnaster og gav ofte gode råd og skulderklap.

Jeg husker jo bedst alle drengegygnasterne, og jeg kendte nogle af dem fra skolen, og hvor man nu ellers hørte noget dengang. Der var nogle banditter og ret friske drenge imellem. Når vi var i gymnastiksalen, så var der plads til alle, og trænerne gav forskellige udfordringer til alle. Vi opdagede bare ikke, at vi blev trænet individuelt, selv om vi var et hold.

Ja, der var rummelighed og plads til alle. Noget jeg har taget med mig i bagagen både i mit arbejds- og foreningsliv. Det er kommet ind med modermælken.

Fra 1980 var jeg med på NGF's konkurrencehold, og

Danmarksmestrene fra 1993 – Mads Christensen, Henning Johansen, Alex Wilinski, Henrik Hansen, "Bertel", Bjarne Niemi, Morten Rasmussen, Jakob Brix Jensen, Jon From

når jeg tænker tilbage, så kan jeg ikke lade være med at tænke på konkurrencerne i specielt Tyskland og Polen. NGF har altid haft venskabsklubber i udlandet.

"Bertel" har gennem tiderne skabt så mange gode kontakter, som den dag i dag (2015) stadig er intakte, ja, det er helt utrolig at møde gymnastikfolk i udlandet, som stadig husker Nakskov og Bertel.

NGF var fra 1978 til 1990 Danmarksmester for hold i 1. division. Den største ære, man kan få som gymnastikhold i Danmark, er at løfte Kong Christian X's kongepokal.

Den ære har rigtig mange Nakskovgymnaster prøvet, og jeg glemmer aldrig, første gang pokalen kom i mine hænder; det var stort og uforglemmeligt. Den følelse er jeg sikker på, at mange gamle Nakskovdrenge kan nikke genkendende til og er stolte over.

Nakskov Idrætscenter har siden 1979 været basen for meget af det indendørs idrætsliv i Nakskov. NIC var mange år undervejs i Nakskov kommune, og Bertel var en af initiativtagerne omkring opførelsen af centret.

De personer, som var med til at få ført projektet om opførelsen af NIC ud i livet, har vi meget at takke for.

Tænk engang, hvor mange positive oplevelser vores center har været vidne til. Jeg må tilstå, at når jeg går forbi N. E. Bertelsens portræt i NIC's forhal, så retter jeg ryggen og smiler lidt stolt over at se min gamle træner og formand, lige som jeg husker ham, den gamle.

NIC blev det første TEAM Danmark gymnastikcenter i 1990. Efter mange års behårdt arbejde fra Bertel.

En belønning, som var absolut fortjent, set i lyset af de mange talenter og mesterskaber, som NGF havde fostret.

Henrik Bertelsen var på det tidspunkt den mest vindende gymnast i Danmark i 100 år. Der kom piger og drenge i alle aldre til et utal af landsholdssamlings, og alle følte sig hjemme i Nakskov. Flere elitegymnaster flyttede til Nakskov for at træne, da de samtidig kunne gå på et moderne gymnasium og være en del af et trygt miljø i vores by.

Hvad betød det så egentligt for NGF og NIC, at TEAM

Danmark var en del af gymnastikken? Jo, i årene frem til 2004 var der økonomisk støtte til NIC til rengøring og redskabspleje. NGF fik glæde af mange træningssamlings, og Klublokalerne i Klostergade var stort set booket hver weekend i den periode. Der var en livlig trafik til vores dejlige center, som altid fremstod som værende up to date.

Tiderne skifter

I 2005 ændrer TEAM Danmark på sine kriterier, og idrætsgymnastikken i Danmark bliver desværre nedprioriteret, og det går ud over Nakskov; en by med stolte gymnastiktraditioner, men uden storbyernes fokus.

NGF og NIC mister desværre sin status som Team Danmark Center. Klublokalerne i Klostergade har kommunen overtaget.

Det er trist, set fra den unge 7-årige gymnasts øjne – nå ja, jeg er nu blevet lidt voksen og far til et par unge gymnaster og med titel af bestyrelsesmedlem af NGF.

Hvad gør vi nu? Vi brænder jo for gymnastikken og Nakskov. Vi kæmper, vinder stadig medaljer, har medlemsfremgang, vi blander os og tager ansvar for ungdommen i Nakskov, og så er vi meget ydmyge og taknemmelige for vores mange sponsorer, som er med til at understøtte idrætslivet i Nakskov. Det er ikke blevet lettere at være frivillig i foreningslivet. Bestyrelsesmøderne drejer sig nu mindre om idrætten og mere om økonomi end tidligere, men vi kæmper videre for at holde vores niveau for både bredde og elitegymnastik.

Jeg har været så heldig at være en del af Nakskov Gymnastik forening næsten hele mit liv på godt og ondt.

Jeg har mødt så mange personligheder i mine 38 år i NGF og har med vilje kun nævnt, de for mig, 3 vigtigste personer i mit gymnastikliv. Ingen nævnt, ingen glemt.

Det har altid været berigende og lærerigt at være en del af Lollands frivillige idrætsliv, og jeg håber, at jeg kan være med til at føre arven videre til dem, der kommer efter alle os "gamle".

Nakskov har så meget kultur-, fritids- og foreningsliv at byde på, og Lolland Kommune har en god og ambitiøs politik på dette område. Vi kan godt tillade os, at være stolte over alle de tilbud, som vores by kan diske op med.

Der er noget for enhver, og kvaliteten er i top, båret frem af en kæmpe gruppe af frivillige ildsjæle, som er uundværlige i deres utrættelige arbejde for at holde Nakskov på landkortet, som en de byer i Danmark, som har flest aktive borgere i kultur- og fritidslivet.